

D ů v o d y :

Jde o rekurs podle § 519 čís. 3 c. ř. s., který je podle § 36 odstavec druhý zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. přípustný i ve sporech pracovních (srov. rozhod. čís. 12.184 sb. n. s.). Stěžovatel právem vytýká, že odvolací soud v tomto případě nebyl oprávněn, rozsudek prvního soudu zrušiti a věc vrátiti pracovnímu soudu k dalšímu jednání a novému rozhodnutí. Podle § 33 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. projednává se ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč věc před odvolacím soudem (§32) znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání. O řízení před odvolacím soudem v těchto sporech platí obdobně ustanovení civilního řádu soudního o řízení před sborovými soudy první stolice j a k o s o u d y p r o c e s n í m i s odchytkami v zákoně blíže uvedenými, jež se však netýkají souzeného případu. Z uvedeného předpisu vyplývá, že není přípustné, by odvolací soud v pracovních sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč rozhodl usnesením podle §§ 496 a 499 c. ř. s., ježto se tato ustanovení na řízení před ním vůbec nevztahují. Stanoví-li zákon, že předpisů o řízení před sborovými soudy první stolice má býti obdobně užito, není tu místa pro obdobné použití jiných zákonných předpisů čtvrté části civilního řádu soudního (§§ 461 a násl.) o opravných prostředcích, ježto v zákoně o pracovních soudech došly předpisy o odvolacím řízení zvláštní odchylné úpravy. Odvolací soud měl tedy v souzené věci rozhodnouti rozsudkem podle prvního titulu, druhého oddílu, druhé části civilního řádu soudního, ovšem až po doplnění řízení, jež pokládal za neúplné, a neměl rozsudek pracovního soudu zrušiti a věc mu vrátiti, by ji dále projednal a rozhodl, neboť projednati věc znovu jest podle výslovného předpisu § 33 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. povolán odvolací soud (viz rozhodnutí čís. 12.951 sb. n. s.).

Čís. 13562.

Určení schodku, o který jest nejvyšší podání, docílené při opětné dražbě nižší než nejvyšší podání docílené při dražbě předchozí, má se státi bez zbytečného průtahu; předpokladem ovšem jest, že příklep při opětné dražbě jest pravoplatný a nestane se bezpředmětný možným předražkem. Netřeba však vždy čekati, až jest nade vší pochybnost jisto, že konání další opětné dražby jest řádným a včasným složením nejvyššího podání docíleného při opětné dražbě vyloučeno.

(Rozh. ze dne 24. května 1934, R I 60/34.)

K návrhu vymáhající věřitelky stanovil soud první stolice schodek na nejvyšším podání, povstálý při opětné dražbě nemovitosti. Rekursní soud návrh vymáhající věřitelky na určení schodku na nejvyšším podání ve smyslu § 155 ex. ř. pro tentokrát zamítl. D ů v o d y: Prvý soud napadeným usnesením určil schodek na nejvyšším podání ve smyslu § 155 ex. ř. vzniklý tím, že stěžovatelka jako vydražitelka celé nejvyšší podání v čas a řádně úplně nezapravila, takže při opětné dražbě po rozumu § 154 ex. ř. se prvního nejvyššího podání již nedosáhlo. Určení to učinil však první soud, ještě než bylo nade vší po-

chybnost jisto, že konání další opětné dražby řádným a včasným složením nejvyššího podání docíleného při opětné dražbě bylo vyloučeno. Jest proto napadené usnesení předčasné, neboť i při konání další opětné dražby není vyloučeno, že by mohlo býti docíleno podání vyššího než při dražbě první, takže by pak vůbec schodku nebylo, nehledíc též k tomu, že i konání povolené další opětné dražby by mohlo býti odvráceno, složil-li by obmeškaly vydražitel po rozumu § 154 druhý odstavec ex. ř. před uplynutím lhůty k rekursu proti povolení opětné dražby k soudu zadržené splátky nejvyššího podání s úroky, pokud mají býti zaplacený složením v hotovosti. Nelze proto před tím, než bude s vyloučením jakékoliv pochybnosti zjištěno, že k další opětné dražbě již dojíti nemůže, schodek ve smyslu § 155 ex. ř. zjišťovati.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Jde o to, kdy má býti určen schodek, o který jest nejvyšší podání, docílené při opětné dražbě podle § 154 ex. ř., menší než nejvyšší podání docílené při dražbě předchozí. Zákon o tom nemá výslovného ustanovení; ustanovuje jen, že exekuční soud jej má určit z úřadu; zejména neustanovuje, že by s určením jeho bylo sečkat, až nejvyšší podání docílené při opětné dražbě bude skutečně složeno a je jisto, že nedojde k další opětné dražbě. Z ustanovení § 154 ex. ř., že exekuční soud má schodek určit z úřadu lze dovodit, že se tak má státi bez zbytečného průtahy; zřejmým předpokladem ovšem jest, že příklep při opětné dražbě jest pravoplatný a nestane se bezpředmětný možným předražkem. Mínění rekursního soudu, že s určením schodku jest vždy sečkat, až jest nade vši pochybnost jisto, že konání další opětné dražby jest řádným a včasným složením nejvyššího podání docíleného při opětné dražbě vyloučeno, nemá oporu v zákoně. V souzeném případě dne 28. června 1933, kdy soud první stolice schodek určil, bylo udělení příklepu vydražiteli při opětné dražbě pravoplatné, a lhůta k předražku minula a dokonce nebyl ještě učiněn návrh na další opětnou dražbu. Určení schodku prvním soudem tedy nepřičilo se zákonu.

Čís. 13563.

Pracoval-li syn po řadu let na usedlosti rodičů, i sám i jeho manželka a děti, protože mu rodiče slibovali, že mu usedlost předají, nemůže z tohoto důvodu požadovati výbavu vyšší, než by mu podle zákona jinak příslušela. Ani četná rodina navrhovatele nemůže býti důvodem ke zvýšení výbavy.

Rozsah nároku na výbavu se posuzuje podle poměrů v čase, kdy sňatek byl uzavřen, způsobilost osoby výbavou povinné poskytnouti výbavu takto vyměřenou, podle doby, kdy se žádá výbava.

(Rozh. ze dne 24. května 1934, R I 441/34.)

Soud první stolice uložil navrhovatelovým rodičům, aby zaplatili navrhovateli výpravu 22.000 Kč. Rekursní soud vyhověl